

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Casvum Conscientiæ

Continens Praxim exactissimam De Censvris Ecclesiasticis, Aliisque
Poenis, & Canonicis impedimentis, in Septem Libros distributus ...

Sayer, Gregory

Venetiis, 1627

Admodvm Illvstri Ecclesiae Anglicanae Clero Vniverso Gloriosis Christi
Confessoribus, Martyribus designatis, ac Dominis in Christo obseruandiss.
D. Gregorius Anglus, Ord. D. Benedicti Monachus ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-13883

ADMÖDVM ILLVSTRI

ECCLĒSIÆ ANGLICANÆ CLERO VNIVERSO

Gloriosis Christi Confessoribus, Martyribus designatis, ac Dominis in Christo obseruandis.

D. Gregorius Anglus, Ord. D. Benedicti Monachus Casinas perpetuam salutem.

ELEBRE est illud, & prudentum usu frequentatum; Naues quidem nouas Diuis Tutelaribus dicare, Libros verò nouos uiris nuncupare Principibus oportere. Ita enim opportuna rebus queri solent auxiliis. Cum mari, uenti que sola Numina presidant; inuidia uero fluctus Principum auctoritate facile infringantur. Quod si ita est & magnorum uirorum amplitudo necessaria est, quo scriptor tuus prodeat, quoniam mihi Maestas augustior quam Regale Sacerdotium? Quod uestrum est (Gloriosi Confessores) non communi solum iure Christiane hereditatis, sed sanctiori etiam gloria Sacramenti celsioris. Celo Solog. uerendi. Enim uero, uos ex illis estis, qui a Neque sumunt sibi honorem, ut Pontifices fiant; Neque b Accipiunt in uanitate ciuitates suas, ut c fratribus suis dominentur; sed quos d in die uirtutis suae, in splendoribus Sanctorum, Deus

a Hebr. 5
b Pl. 138.
c 1. Pet. 5
d Pl. 109.
e Plal. 44
f Pl. 138
g Pl. 69
h Pl. 109.
i Dent. 26
K Ioan. 1
l Htm. 1
m Beda li.
n Mar. yru.
o m. Co. 9
p n. Co. 4
q Rom. 9.
r o pl. 138.
s p. 21.
t q Phil. 1.
u r plal. 15.
v l prou. 25
w t iacob. 1.
x n Exo. 7.
y x Beda li.
z r. histor.
aa Angl. ca.
ab 23. & seq.
ac Poli. Vir.
ad gil lib. 2.
ae y Marty.
af rol. Rom.
ag 4. id. mar.
ah Marty.
ai rol. Rom.
aj 4. id. mar.
ak a Exo. 17.
al b Breuar.
am Monall. i
an fello Sac.
ao Gregor.
ap Abba.
aq tes lex, f.
ar Pontané.
as fis. Ger.
at uenentis,
au riuetus,
av Barli. hē.
aw fis. Saul. ē
ax fis. Vual.
ay fis. cū a.
az lly mult.
ba chis 1536
bb propter fi
bc des defen
bd sionē oc.
be Alij
bf tres infi.
bg gnes Ab.
bh bates vi.
bi delicit.
bc ch. Vi.
bd tinghus,
be Galco.
bf nia, Hu.
bg goring
bh donus re.
bi diogi, &

ipse & eligi sibi Sacerdotes & constituit quasi Principes super omnem terram, adeo admirabiles, ut Propheeta esse Rex stupore tam in solita Maestatis de uobis quasi in conditae exclamarit, f Nimis honorati sunt amici tui Deus, nimis confortatus est principatus eorum; cum tamen de seipso dixerit: g Ego uero egenus, & pauper sum. Quo expertus imperiū significare uoluit humi iacere mandantem altitudinem, & principatum: si illi conferatur, de quo dicitur, h Tu es Sacerdos in aeternum secundum ordinem Melchisedech.

Quibus satis prore estimatis puto me probasse consilium meum, si cum tuus a calumnijs esse uelim, in Regalis Sacerdotij uestrae clientelam me receperim. Quapropter cum superiori aestate Lacubrations in Sancta Ecclesia Sacramenta, i frugū mearum primitias Domino consecrandas, iuxta legis ueteris praescriptum, Sanctae Ecclesiae (que iam militat) Catholicae Petro & h Cephae Summo Sacerdoti Clementi VIII. deuote obtulerim, cuiusnam post illum poitor ratio habenda fuit, quam fratrum, ac cōcōrium moorum, Sanctissimi nimirum Cleri Anglicani? In quo sanē clero, soli sunt Sacerdotes, ipsiq; uniuersi. Quos reuolens in uandis inuēit, acta Confessores, Martyres designatione. Etenim Clerus uester, ob egregia Spiritus Sancti charismata (quibus inuide re impior est) ob uirtutes heroicas, & uere Sacerdotales, tantum praeuocet uulgo Clericorum quantum Christianorum uulgo multo Sacerdotum. Plerique enim Sacerdotes diuino quidem iure uentem, mo ex altari ueniunt, uos ad diuinam charitatem proximē accedentes, pro altaris ac Sacerdotij defensione uitam propriam expouitis. Plerique Sacerdotes propter Christum in summa Republica luce uiuunt, auctoritate polent, honoribus illustrantur, uos uerò quamuis Nobilitate clari, insignes eruditione, patrimonioque locupletes, obsecro tamen, n ignobiles, inopes, infames, omnium denique ciuium uestrorum, me peripiam. b Chritum, & anathema estis, postquam in charissima patria nostra Catholica fides cepit est ab eis flagitium, Sacerdotium scelus, & publicum erimen, esse Christum Domini. Sic (probador) Principibus suis possit. Auē uerū haeretic. sic Mystagogae Calumniam haereticam suam, quam deprehensam & falsi cōuictam uident, semel inuictam gnaute, ueritandam fugiunt, si non ueri interpretem, ut rem tamen (ut auent) Statu. Ac si quod falso mitur firmum esse possit, aut qui fidem autam, per mille annos a tot potentissimis & prudentissimis Regibus professam & defensam, ceruicibus obiectis constanter propugnant, huc iam regnanti Serenissimo Principi, al quando futurisim, aut esse possit infidelis: Et qui fidem Deo datam, myre fregorūt, uiam hominibus praestant securitatem. Aut si inter omnes totius orbis Catholicos, soli Angli ita uisum uerent, ut Maestas Patria, & splendor ille priscus Anglicam nominis & Imperij ipsi displiceret, malleuque, quam Regibus fideles esse suis, exteram dominantem sequi. Sed reprimam me me amaris estus, patria am uicem abripit, extra oras instruit & orationis. Nec enim latius est (quod solet) intus in silentio de fere apud Deum, (in cuius manibus est cor Regis) obsecrare, que per omnem Iesu Christi charitatem, ut illa singat, & im m: ita in eis consilia, que & nunc, & tunc Principem, populūque iuuabunt, cum p dies formabuntur, & nemo in eis.

Vos interim felices (Christi milites) quibus sepe solis datum est, q non solum ut in Christum credatis, sed etiam ut pro Christo extremam quaque panamini, ut merito mereatur, uniuersi, uident in solis sero Angli, tanus fidei ardor insi tam inultus in ueritate asserenda animus? Et cum ubi quidem Deus, et eadem Ecclesia sit, que passim impugnat, erroribus impudenter & impune assantibus, rarsissimus tamen in reliquo orbe (extra insula nostras), reperitur, qui tanto periculo, probro & profusione sanguinis sui, Ecclesiae Catholicae pro muro sit? Profecto iudicia Dei al yllius multa, & in illis scrutator maieitatis facile opprimunt à gloria. Ceterum, si in re iam afflicti, sensum, & iudicium meū interponere liceat, quicquid alij senserint, ego certi post Diuinum nomen. A quo omne natum optimum, & omne donum perfectum est, descendens a patre luminum, non uirum tu huius rei laudem, & gloriam in insula nostra Diuis Tutelaribus, & prote floribus, ac in primis Anglorum Apostolo Beato Gregorio magno Benedicti Patris incremento, ascribendum esse cō. No ut olim i Moyses (Iosue cum hoste const. gente) non in campum descendens, sed in monte orans, uicit Amalechitas; sic spirituales obis Angli, hostes inmissi in illos x SS. Augustino, Melito, Laurentio, cū nonnulli alij ordines S. Benedicti Monachis, uita sanctitate ac doctrina celeberrimis, Gregorius ipsemet etiam eiusdem ordinis Monachus (ut constans totius antiquitatis sententia est) orando, non predicando, Euangelistas exhibendo, non per se ipse euangelizando uicit & y Anglorum Apostolus fuit. a Quid dico fuit, im) est. Nam quia a bellum Domini erit contra Amalech, à generatione in generationem, ideo b Quousque mundus ille uoluit, Gregorij laudabile meritum semper accipit incrementum, quia ipsius gratiae: ac tribuitur, quod Anglorum Ecclesia noua semper sohle fecundatur. Quod merito canit Ecclesia ante multi secula, non tam historice d' Etim, quam de nostris temporibus uere prophetatum, ut quoti diano tenemus experimento diuina bonitatis. Nam est iam ante annos sexaginta, infelix Anglia, Abbatibus, & Monachis partim Mari yrio affectis, partim misere expulsis, monasteria omnia uel funditus diuerit, uel haereticis possidenda concesserit, & Clero Catholico bellum cruentissimum indixerit. Gregorio tamen uerum Angliam parturient, e donec reformetur in ea Christus, et clerus Anglicanus numero non infrequens momento inastimabilis et Monasticus ordo Benedictinus serie Monachorum nō in terris adhuc. Angli, in dies floret, uel in Anglia, & c. carceribus, uel (si exules) in claustris reformati Congregationis; Ne minor sit Patriarcha Iacob, Gregorius noster, quin ex femore Euangelico semper prodeat, & c. Benjamin adulescentulus in sentis excelsu, & d Ioseph quem merito adorent fratres, ut qui pascet Israhel in fame.

DA, OR

Quod

Io. B. ci.
Colicet.
1539. ob
can. de ca
usa Mart.
coronati
c Gal. 4.
10. f. c.
knanus
ipe Regi
ue Mart.
Moaco
nun. D.
Benedic
u Abbas
v. v. etio
nalterie
fis poitea
reguante
Elizaoe.
tha cum
alij mul
tiseiule
ord. Mo
nachis in
vicula cō
iectus,
post vig
inti sex
anorum
carceres
primord
diti ca
titroqui
tis Mar
tij. dein
de in ca
stro Vvil
biecti cō
itauerit
leratos,
an. 1585
preclara
confessio
ne perfū
ctus, sē
citer re
queuit i
domino.
d Ex. 35.
& Pl. 67.
e Exo. 37
42. & 50
a Rom. 9
b Cyp. li.
5. ep. 1. a
lias epif.
81.
c Lj. 2. e.
pi. 1. alias
epif. 16.
d Mat. 5.
e Cap. 4.
f 1. Cor.
13.
g 1. Mac. 4. h Iud. 13. i 1. Mac. 4. K Psal. 50. l Exod. 17. m Exo. 17. n 1. Reg. 30. o 1. Reg. 30. p 1. Pet. 2. q Eph. 6. r Gen. 3. s Matth. 5.
t Habac. 3. u Lib. 2. epif. 6. alias epif. 9.

Quod si vestris in Anglia certaminibus nostra corporum presentia non communiemus, in promotu causa est, non tam parvitas Anglorum, qui Monachi sumus, quam quod operariis alijs melioribus abundare vos intelligimus, ita ut industria nostra minime indigeatis; Alioquin certe a testimonio nobis perhibentibus conscientijs nostris in Spiritu Sancto, religiose affirmamus, nihil acceptius nobis Benedictinis posse esse in unctum, quam in aciem fidei mitti, & in campo Catholica veritatis fortissima obedientia exercere. Quid enim (ut eum inuictissimo Martyre b in simili causa dicamus) optatus & lenius & possit accidere, quam nunc vobis in hærete, ut complecteremini nos manibus illis, que pure & innocentes, & dominicam fidem seruantes, sacilega obsequia respuerunt? Quid iucundius, & sublimius quam osculari nunc ora vestra, que gloriosa voce Dominum confessa sunt, conspici etiam presentes oculis vestris, qui despecto seculo, conspiciendo Deo digni extiterunt? Imò coriò, ut eum eodem loquamur, & vobiscum illic in carcere quodam modo & nos sumus, diuine dignationis hortamenta vobiscum sentire nos credimus, & vestris cordibus in hæretem. Honori nos vestro charitas indiuidua connectit. Separari dilectionem spiritus non finit. Vos illic confessio, nos affectio concludit. Et nos quidem vestri diebus ac noctibus memores, & quando in sacrificijs precem eum pluribus facimus, & cum in secessu priuatis precibus oramus, coronis ac laudibus vestris plenam Domini fauentiã postulamus. Hæc eo liberius, quo verius protestamur, quod nonnullos, (nescio quo spiritu plenos) esse non sine maximo dolore accepimus, qui in anculis & latebris obmurmurantes affirmant, Quod Benedictus non amat proximum. Ceterum huiusmodi genus hominum coru calumnias, & iniurias, & in d. Euangelio Christus, & in Euangelica sua regula gloriosus Pater, et Patriarcha Benedictus patienter suscipere nos docuerunt. Etenim f charitas benigna est, patiens eticharitas non amulatur, non agit perperam, non irritatur, non cogitat malum, omnia suffert, omnia sustinet. Sciant tamen & intelligant, qui talia feruntur dicere, tam aliena esse hæc a veritate, quam ipsi a charitate absunt. Nouimus enim Patres nostros ita solius propria salutis angustij non contentos zelo flagrasse proximorum, ut totus fere orbis occidentalis qua Christianus est post Apostolos ipsos, S. Benedicto debeat vel sua in fido primordia, vel seruatem in vita sanctimoniam. Et meminimus quomodo salui facti sunt Patres nostris Per quos Deos fecit virtutem ita in Israel; ut & nos quamuis imperfecti in pari necessitate articulo, clamemus in celum, offerentes semper in altari cordis nostri sacrificium Deo, spiritum contribulatum. Nemo autem quierem nostram orium esse putet, aut uacationem nostram credat esse desidiam, cum prudens quisque & expertus facile intelligat, in pralijs spiritualibus, absque corporum presentia magna prestari. Neque enim k Aaron, & Hur contra Amalech arma induerunt, nec ociosi (credo) fuerunt, qui Moyli in monte altantes, iuuentabant manus eius ex vtra que parte; ita, ut cum leuaret Moyses manus, vincebat Israel; sin autem paululum remisisset, suberabat Amalech. Et quis scit, si diuino consilio ex Anglis quidam, etsi imperfecti semper GREGORIO adsint in monte Monastica perfectionis, & imbecilla conantium obsequia perpetuent, & impetrent Sancti viri parracina, ut manus ipsius non lassentur vsque ad occasum Solis.

Inter vero dum vos cōminas cum hoste hæresi configitis, nos quoad possumus in Ad farcinas vestras stamus, id est, totum quod viuimus, & possumus vobis impartimur. Ego autem in presentiarum in hoc opere oia mea vestris negotijs accommodaui. Cum enim in Anglia totus fere labor in Sacramentis populo administrandi positus sit, Sacramenta vero ut absque sacrilegio sint, liberum a censuris Ministrum postulant; vobis præterea longe potius fieri vix potest, ut in tanta librorum penuria, ob direptis Catholicorum bibliothecas, in tantarum rerum perturbatione, tam incertis sedibus, fugis inopinatis rumoribus, terroribus, carceribus tormentis fieri, in quam vix potest, ut vobis facile nocent excommunicationes omnes, si suspensiones interdicta, & irregularitates, qua vel in corpore iuris, vel in Extrauagantibus, vel recentioribus Pontificum Bullis hæctenus promulgatae sunt, quas vniuersas in unum congesctas, & (quoad potui) fideliter explicatas, vobis hoc ita volumine presento. Quod si vobis gratum esse intellexero, quos tam inchoatos habeo, duos alios Tomos Casuum Conscientiæ referentissimos (iuuante Deo) perfectos vobis dabo. Hoc enim puto esse ad farcinas stare, id est, pro vobis absens quidem corpore, semper autem mente presentis in quibus, & quantum possum, laborare; Nec de spolijs sum sollicitus, cum nouerim Dauidem esse diuisorẽ præniorum, & legem esse in Israel, quod aqua pars erit descendens ad prælum, & remanens ad farcinas. Et mihi pro magno erit, si magnis vestris meritis, mea nouissima & minima accenseantur, et si non aequalitate beatitudinis, imitatione tamen charitatis.

Vos autem Gloriosi Confessores, Martyres designati, fratris ac concius in Christo dilectissimi, quod agitis satagite, & ex profugate hæresi aternos triumphos reportare; & per actus vere Apostolicos, per consilia mansuetudinis efficitte, ut oia in eo quod detractant de vobis hæretici tanquam malefactoribus, & hostibus publicis, ex bonis operibus vos considerantes tandem intelligant omnes, p colluctationem vestram de rebus terrenis non esse, aut contra carnem & sanguinem, sed aduersus spirituales nequitias in celestibus; Nec vos tanto anhelitu contendere, quis terram hanc, q maledictam terram, spinis, & tribulis syluescentem teneat, sed vestro sanguinis precio tam Principi, quam populo velle coemere illam, quam ruites possidebunt terram, probe intelligentes quam depreffi palustres, & incuruati sunt mundi colles, (et si abiectis hominibus alij videantur) ab itineribus aternitatis eius. Recolite tandem mecum Ecclesia Anglicana dignitatem, quam ut Dns Cypriani verbis in simili causa utar. Sic honor diuine dignationis illuminat, quam temporibus nostris gloriosus Martyrum sanguinis illustrat. Erat ante in operibus fratrum candida, nunc facta est in Martyrum cruore purpurea. Floribus enim nec rosa, nec lilia defunt. Certent nunc singuli ad vtriusque honoris amplissimam dignitates: Accipiant coronas vel de operibus candidas, vel de sanguine purpureas. In celestibus castris & pax, & acies habent flores suos, quibus milites Christi ob gloriam coronantur. Dat vobis Deus inuicta fidei vestra de superba perfidia victoriam, nobisque vestra gloria in aeterna requie societatem. Valere. Ex Sacro Monasterio Casinensi.

PIO, AC